

ta. Sured süggawad krawid ja tugge-
 wad kõrged wallid ollid temma ümber ja
 peälegi weel sured kõrged mürid, ja war-
 ramad ollid pakjust rauast, keik ümberrin-
 gi olli nenda tuggew ja kindel et nemmad
 sedda agga naeruks pannid, kui meie noud
 ollime wõtnud temma peäle hakkada. Peä-
 le sedda ollid kolm kümmeend tuhhat meest
 seäl sees keik sõa-riista kandiad, ja keiksug-
 gust mona kes teab mitmeks aiaks, neile ei
 wõind ka ei weest egga muustki pudust tul-
 la, sest meie rahwas ei wõind muud kui sul
 aial seäl ees seista ja kui nemmad ei sa-
 nud sedda ärrawõtta, siis nemmad pidid
 jälle pitka teed surest kõrbest läbbi taggasi
 minnema, ja omma ennese Maal talwe
 korrerid wõtma. Essimeses aastal olli
 meie wäggi seäl kül káinud, agga ei ta
 saand paljo tehha, waid pidid jälle ilma
 asiata talweks omma male taggasi hul-
 kuma. Teisel aastal tulli meie wäggi jäl-
 le

le selle linna ette. Kewwadel ollid nem-
 mad jo hakkand ennast tee peäle andma;
 agga selle pitka tee pärrast ja et neil kül
 Tataritte, kül Turkidega wõitlemist olli,
 ei saand nemmad enne Jani seina. Tul-
 lid nemmad siina, siis nemmad löid siin-
 na kōhhal omma leri üles. Selle Wäe
 üllem pealik olli Rinral Panin. Se läl-
 kras essite ommad káksud siina linna, ja
 lastis Kummendantid kússida, kas ta
 pidid tahtma linna muido kátte anda, woi-
 data et meie wäggi sedda wággise pidid
 ta káest ärrawõtma. Agga temmal ei ol-
 nud kórwo sedda kuulda et ta linna pidid
 ärraandma. Sellepárrast hakkati wallid
 ja krawid linna kōhhal teggema, kus meie
 sõa-mehhed linna tükide lastmissc eest
 wõiksid nattoke wariul olla. Waenlased
 püüdsid sedda kül keigest wáest kēelda, ja
 tullid sure hulgaga linnast mála, jo hak-
 kasid meie peale kül wallujaste. Agga

4
 neid